

Casa Matamala

La zona entre la carretera de Cardona i la plaça Catalunya, situada al darrere de la via del tren que anava del riu a l'estació de Manresa Alta, es va urbanitzar els anys vint i trenta del segle passat. S'hi van aixecar indústries i residències burgeses, com aquest edifici construït entre 1932 i 1936 a la cantonada dels carrers dels Tres Roures i Martí i Julià, amb un estil de trànsit entre el Noucentisme i el Neoclàssic acadèmic.

Foto: Francesc Rubí.

És obra dels arquitectes Josep Marcet -que havia dissenyat una casa de dues plantes- i Joan Baca i Reixach -arquitecte municipal a Sabadell, que també va dissenyar deu anys més tard la caserna de la Guàrdia Civil-, que hi va afegir les tres plantes superiors, només sis mesos després, tot just abans de començar les obres. Les dues primeres plantes són noucentistes i les dues darreres tenen un llenguatge més neoclàssic.

Es tracta d'un edifici d'habitatges plurifamiliar que limita amb una mitgera al carrer dels Tres Roures i amb façana a pati-jardí al carrer de Martí i Julià. Consta de semisoterrani, planta baixa i quatre pisos. Hi destaca la solució de la cantonada, amb tribuna rodona al primer i el segon pis, al tercer hi ha una terrassa amb balustrada i, a sobre, una torratxa coronada amb coberta cònica d'escates ceràmiques. Els elements decoratius de les primeres plantes són noucentistes i els de les plantes superiors són més neoclàssics. L'element de referència de la façana és el cos cilíndric de la galeria que conforma la cantonada i que es divideix en dues parts diferenciades: el pis principal i el primer disposen d'àmplies galeries formades per arcs clàssics d'inspiració noucentista; mentre que als pisos tercer i quart s'inicia un segon cilindre més reduït, coronat per una coberta cònica, com les típiques de les obres dels arquitectes Jeroni Martorell o Puig i Cadafalch.

Forma part del catàleg per la importància artística, amb la utilització d'un divers repertori entre el neoclassicisme i el noucentisme, i perquè és una referència paisatgística del barri. El promotor, Jaume Matamala, tenia una fàbrica d'adobats de pells construïda alhora al mateix carrer, que elaborava productes per a la indústria del calçat i per a la maquinària tèxtil i ocupava una trentena de treballadors.